

[Jan Køpke Christensen]

alt, hvad der står i hans magt, for at udnytte de ressourcer, der er i samfundet på hospitalsområdet? Jeg kan se, statsministeren nikker. Det, jeg tænker på, er naturligvis alle de private hospitaler og klinikker, vi har, der ikke bliver udnyttet optimalt i dag. Vi har set, at Holmegård Kommune, en socialdemokratisk kommune, indlægger deres syge på privathospitaler for at spare skatteyderne for udgifter.

Vi håber i Fremskridtspartiet, at regeringen vil være med til virkelig kraftigt at hjælpe kommunerne til at udnytte privathospitaler og klinikker. Vi er i hvert fald parat til at komme med et lovforslag, der klart og tydeligt går ud på at hjælpe disse patienter, så også kommunerne får mulighed for at indlægge patienter på privatklinikker. Og jeg forstår, at i hvert fald fru Bente Juncker klart og tydeligt har givet til kende, at CD's holdning er i overensstemmelse med Fremskridtspartiets. Så vi håber at få et sådant forslag igennem, og at statsministeren støtter det.

Engell (KF):

Statsministeren var i sit afsluttende indlæg meget optaget af humøret i regeringen og hos oppositionen, og statsministeren forsikrede, at i regeringen er der godt humør.

Jeg vil sige til statsministeren, at for den, der hver aften følger tv-aviser og tv-nyheder, var det virkelig en afsløring her fra Folketingets talerstol, for jeg må sige, at når man har fulgt de seneste måneders debat i og omkring regeringen og regeringspartierne, må det være en helt særlig form for politisk humoristisk sans, som her kommer til udtryk. Må jeg minde statsministeren om, at pepmødet på Gurrehus blev holdt den 15. september, så vidt jeg erindrer, og siden den 15. september har regeringens ministre og gruppemedlemmer på skift mindst ni gange været leveringsdygtige i forskellige former for interne skærmydsler i større eller mindre omfang.

Derfor vil jeg sige til statsministeren, at hvis statsministeren indimellem oplever humøret hos oppositionen som lidt depressivt, skyldes det alene, at det for os kan være uendelig vanskeligt at komme til orde i den politiske debat på grund af den interne kævl og strid, som til stadighed præger en så stor del af regeringens aktiviteter. Derfor vil jeg gerne indtrængende bede statsministeren om at sikre, at vi nu får noget arbejdsro i den kommende periode.

Statsministeren mente også, at valgkampen var i gang. Det var åbenbart statsministerens vurdering, og følger man debatten i og omkring regeringspartierne, kan der måske være grund til at bekræfte denne opfattelse, men må jeg minde om, at der kun er én her i Folketinget, som bestemmer, om der skal udskrives valg. Det er statsministeren selv. Vi går ud fra, at arbejdet forløber rutinemæssigt i den kommende periode, men det er statsministerens afgørelse, og det vil ikke komme bag på os, hvis et valg måtte komme før tiden.

I formiddags pegede jeg i mit indlæg på det kolossale problem, som regeringens økonomiske politik efter min opfattelse vil skabe for Danmark på grund af eksplosionen i de offentlige udgifter, og jeg bad også statsministeren om at bekræfte regeringens påstand om, at den finanspolitiske lempelse ikke alene gælder for 1994, men også i de kommende år vil føre til store stigninger, hvis alle de mange forslag, som vi var inde på i formiddags, skal gennemføres. Jeg nævnte de 5 mia. kr. stigende til 10-15 mia. kr. Jeg hæfter mig ved, at jeg ikke i statsministerens svar her i anden omgang rigtig kan forholde mig til eller få klarhed over, om statsministeren kunne eller ville bekræfte, at der rent faktisk i årene efter 1994 bliver tale om meget betydelige stigninger, som ikke er dækket ind, hverken – for en dels vedkommende – af finansloven for 1994 eller for langt de fleste af pengenes vedkommende på budgetoverslagene for de kommende år.

Hvad angår f.eks. nedbringelsen af ventetider på sygehuse, er det jo en kendsgerning, at forårets budgetaftale med amterne ikke er tilstrækkeligt for at nå det mål. Derfor lægger man op til en ny flerårig aftale. Men en aftale om nedbringelse af ventelisterne vil alt andet lige medføre udgifter, formentlig på et milliardbeløb.

Hvad angår børnepasningen – nedbringelse af ventetiderne – en pasningsgaranti, er der på nuværende tidspunkt ikke aftalt noget med kommunerne. Det er ganske vist hensigten, at man til foråret skal føre forhandlinger med kommunerne med henblik på en aftale. Men kommunerne har jo tilkendegivet, hr. statsminister, senest ved formanden for Kommunernes Landsforening i går, at der bliver tale om et krav om kompensation, og man taler om milliardbeløb.